

Comunicat per la Jornada Dona i presó

Avui 14 de març, ens trobem concentrades en aquesta unitat de mares de Palma en solidaritat amb totes les persones preses. La tortura i l'aïllament és el programa que aquest sistema malalt té reservat per a qui desafia el seu orde, ja sigui per convicció o per simple necessitat. Des d'aquí volem denunciar la situació de les dones preses, com també dels seus fills, que sofreixen amb elles els abusos que suposa el sistema penitenciari, allunyant-los de les seves famílies i rellegant-los a una vida en tancament. Volem fer una crida a la solidaritat i a reactivar entre totes la lluita contra la presó, el tancament i la tortura, tant a dins com a fora.

Les presons són autèntiques màquines de tortura on les violacions, les vexacions, els maltractaments, la incomunicació, la desatenció mèdica o la sobre-medicació obligatòria són les pràctiques habituals. S'hauria de tenir en compte l'existència de tot un seguit de mecanismes per a que la major part de les vegades les agressions no siguin denunciades.

Només a Mallorca el 2013 van morir 4 persones sota custòdia per diverses causes, algunes d'elles com la mort blanca, la sobredòsi o la mort a causa de la desatenció mèdica, venen sent molt habituals, i es troben molt lluny d'erradicar-se. Tot i així, ens agradaria incidir en que la presó ja suposa una forma de tortura atroç, el tancament, l'amuntegament i la privació de llibertat, que nega tota autonomia a l'individu i cedeix l'administració completa de la selva vida a mans de l'estat. Això comporta una violència enorme sobre el cos i la ment de les persones que la pareixen.

A més la presó suposa un negoci per a multitud d'empreses. Telefónica, El Corte Inglés, Banco Santander, Citröen, La Caixa, Codorniu, Eroski, FCC, Ferrovial, Correos, COMSA, ACS, etc., són només algunes d'elles.

Com mana el sistema, la pitjor part recau sempre sobre els pobres, els immigrants i les dones.

Els immigrants són tancats en CIES, on els torturen i incomuniquen, i on corren el perill de ser deportats per sorpresa, no sempre als seus països d'origen, i sense cap possibilitat d'avisar als seus familiars.

Les dones, com sempre, són vexades sistemàticament i pateixen una doble opressió per la seva condició de dones preses. Aquesta doble discriminació es fa patent en els múltiples casos d'abusos sexuals i maltractaments. Això es suma al fet de que una alta proporció de les dones recluses han estat víctimes de diferents tipus d'abusos mentals, físics i sexuals abans d'entrar a presó. Quasi un 80% ha patit violència domèstica.

A part dels abusos físics i psíquics; per exemple, les instal·lacions esportives són exclusivament destinades al gènere masculí mentre que els tallers de costura i geriatria tenen un paper únic i exclusiu per a les dones; a les internes s'els sumministra un nombre determinat de compreses cada mes, independentment de les que necessitin.

A l'Estat espanyol, 150 dones conviuen a presó amb els seus nadons. Els nins i les nines, no es lliuren tampoc de les urpes del sistema penitenciari. Sofreixen l'absència dels pares si un d'ells és a presó. En el cas que tinguin tots dos progenitors presos, donat que a l'estat espanyol només hi ha un centre que permeti la convivència amb tots dos progenitors, l'estat pren la seva custòdia, separant-los de la mare si són majors de tres anys, i si no tenen família o l'Estat així ho considera, són entregats a centres de menors, on sofreixen també els efectes del tancament, l'amuntegament i la excusió.

És de destacar el cas d'un menor de 8 anys, a qui l'estat manté segregat a un menor a un centre de menors regit per una ordre religiosa, després de que el seu pare escapàs de presó per a poder-se reunir amb la família. Això va fer que tant ell com la mare del nin fossin condemnats i empresonats.

Quan una dona dona a llum mentre està internada en un centre penitenciari, té la possibilitat, baix

unes estrictes normes, de conviure amb ell a presó, fins que el menor compleix 3 anys. Moment en el que és separat de la mare i la seva custòdia passa a mans de l'estat. Cal remarcar que a l'Estat Espanyol només hi ha tres unitats externes de mares, la resta està integrada dins els centres penitenciaris, convertint així una presó en l'única llar d'aquestes nines i nins. El programa penitenciar contempla l'escolarització d'aquets nins durant el temps que conviuen en l'unitat de mares, però aquesta escolarització es realitza dins el propi centre, de forma que els nins no veuen mai el carrer, fins que son separats de les seves mares.

També volem denunciar l'existència de presons per a menors d'edat. Disfrassats d'escoles o centres de reinserció, amaguen rere els murs totes les dinàmiques de poder que es donen en una presó, on les màfies de carcellers tenen el seu feu. No són pocs els casos: la màfia neonaziq ue controlava el centre de menors d'Es Pinaret, o el cas de Pedro Costa , a València, que va ser director d'un centre de menors durant cinc anys, i que en el moment de ser contractat estava imputat per tenència d'armes i associació il·licita dins un procés contra el grup nazi Frente Antisistema (al que també pertanyien un concejal d'espanya 2000 o l'assasí de Guillem Agulló). En aquests centres tampoc hi falten la sobremedicació i els suïcidis.

"La mayoría nunca vio la luna. Ni conoce qué es un perro. O una plaza. Tampoco sabe la palabra "afuera" o cómo pincha una barba. Muchos tienen problemas de vista, acostumbrados a ver siempre a distancias cortas. No juegan a la mamá y al papá, sino a las visitas y a la requisita. Porque todo lo que conocen del mundo es la cárcel..."

Fem saber a totes les persones preses que no estan soles, que des de fora no volem oblidar-nos d'elles i que, en definitiva, estem juntes en aquesta lluita contra la societat totalitària que ens opimeix a totes.

LA PRESÓ, ES TORTURA!
ABAIX LA PRESÓ I LA SOCIETAT QUE LA NECESSITA!
ABAIX ELS MURS DE TOTES LES PRESONS!